

Antonin Artaud

Taçlı Anarşist
Heliogabalos

Türkçesi: İsmet Birkan

Anlatı

I . SPERMDEN BEŞİK

Sarayının kenefinde kendi muhafızları tarafından boğazlanan mezarsız ölü Heliogabalos'un cesedinin çevresinde nasıl yoğun bir kan ve dışkı dolaşımı varsa, beşiğinin çevresinde de öyle yoğun bir sperm dolaşımı vardır. Heliogabalos herkesin herkesle yattığı bir çağda doğduğundan anasının gerçekten nerede ve kim tarafından döllendiği asla bilinemeyecektir. Onun gibi Suriyeli prensler için kuşaklararası bağlantı ana üzerinden kurulmaktadır – ve ana olarak da bu arabacı oğlu nevzadın etrafında parlak bir Julia'lar dörtlüsü yer almaktadır; bütün bu Julia'lar, yeteneklerini taht üzerinde gösterebilirler de göstermeseler de, yüksek sınıftan fahişelerdir.

Hepsinin babası, bu ahlaksızlık ve alçaklık ırmağının dişil kaynağı, rahip olmadan önce arabacı olmuş olsa gerektir; zira böyle olmasaydı Heliogabalos'un bir kez tahta

çıkınca kendini arabacılara düzdürme konusunda gösterdiği inatçı çabayı anlamak mümkün olmazdı.

Her ne olursa olsun, ana tarafından yukarı doğru Heliogabalos'un kökenlerine ulaşmağa çalışan Tarih'in önüne, kaçınılmaz biçimde, belleklerimizdeki yaşlı Bassianus figürünü oluşturan o buruşuk ve dazlak kafa, o araba ve o sakal çıkmaktadır.

Bu mumyanın bir tapınca rahiplik etmesi o tapıncı alçaltmaz; olsa olsa Julia'ların, Bassianus'un ve yeni doğmuş Heliogabalos'un Suriye'sinin, bu tapıncı indirgedikleri salakça ve içi boşalmış törenleri alçaltır.

Fakat Bassianus'un hizmet ettiği, kemikleşmiş jestlere indirgenmiş bu ölü tapıncın, çocuk Heliogabalos Eme-sa'daki tapınağın merdivenlerinde görünür görünmez, inanışların ve üstüne yığılmış örtülerin altında, konsantr altundan, kısılmış ve çınlayan ışıktan enerjisine nasıl yeniden kavuşup mucizevi biçimde eylemci ve eyleyici hale geldiği görülmeye değer.

Her neyse, işte bu ata Bassianus, bir yatağa koltuk değneği gibi dayanarak, rastladığı herhangi bir kadından o iki kızı, Julia Domna ile Julia Moesa'yı peydahlar. Peydahlar ve başarılı da olur. Kızların ikisi de güzeldir; hem güzel hem de imparatoriçelikle fahişelikten oluşan çifte mesleklerine hazır.

Kimden yapmış bu kızları? Tarih şimdiye kadar bunu söyleyemedi. Biz de kafayı Julia Domna, Julia Moesa, Julia Soemia ve Julia Mammoea'nın madalyonluk kafalarına taktığımız için, bu noktanın hiçbir önemi olmadığını kabul ediyoruz. Zira nasıl Bassianus iki kız -Julia Domna ve

Julia Moesa– peydahlamışsa, bu kez Julia Moesa da kendi sırası gelince aynı şekilde iki kız yapıyor: Julia Soemia ve Julia Mammoea. Ayrıca Julia Moesa da, koca olarak Sextus Varius Marcellus’la birlikte, ama herhalde ya (ablası Julia Domna’nın oğulları) Caracalla veya Geta, ya kayınbiraderi, Julia Mammoea’nın kocası Gessius Marcianus ya da büyük eniştesi Septimus Severus tarafından döllenerek Varius Avitus Bassianus’u dünyaya getiriyor:² Bu çocuğa daha sonra Elagabalus ya da “dorukların oğlu”, düzmece Antoninus, Sardanapalus ve son olarak Heliogabalus (Heliogabalos) gibi adlar takılacaktır. Bu sonuncu ad güneş için kullanılan en yüce adların gramer düzeyinde başarılı bir kaynaşımı gibi görünmektedir.

Bu titrek ihtiyar papaz Bassianus’u, iki kızı Julia Domna ve Julia Moesa’yla birlikte, Emesa’da, Orontes ırmağının kıyısında, gözümüzde canlandırabiliriz. Ucuna bir erkeklik organı takılı bir koltuk değneğinden çıkma bu iki kız daha o zaman eşsiz benzersiz birer âfettirler. Boylu boyunca spermden, üstelik de adı geçen baba katilinin –evet, baba katili diyorum, nedenini az sonra göreceksiniz– sperm fıskırttığı günler sperminin ulaştığı en uzak noktada yapılmış olmakla birlikte, her ikisi de düzgün, yapıları orantılı ve dolgundur; dolgun, yani kan, ten ve kemikle, keza derilerinin renkleri altından geçen bir tür zeytin renkli maddeyle dopdolu. Birisi, Julia Domna, uzun boylu, adeta kurşunla pudralanmış, alnında Saturnus’un nişanıyla bir Adaletsizlik heykeline, kaderin ezici Adaletsizliğine benziyor; öteki minyon, ince, ateşli, parlayıcı ve

şiddete eğilimli, bir karaciğer hastalığı gibi sapsarı. Birincisi, Julia Domna, başı da olan bir cinsel organ; ikincisi ise cinsel organı da eksik olmayan bir baş...

Bu öykünün başladığı yıl, Latium'un gümbürdemesinin; Etrüsk toprağına bir kene gibi yapışmış, manevi açıdan hiçbir zaman başkalarının kanını emmenin dışında bir şey yapmamış, hazinelerini ve kasalarını üstüne yapıştırdığı ahlak ilkeleriyle korumaktan başka hiçbir düşüncesi olmamış o köle, tüccar ve korsan halkının kendi yolunda gelişmeye başlamasının 960 artı birkaçıncı yılı; İsa-mesih'in hükümdarlığının 179. yılına denk düşen o 960 artı birkaç yılı, büyüğine Julia Domna aşağı yukarı on sekizinde, kız kardeşi de on üçünde ve –belirtmek gerek– yakında evlenecek yaşıydılar. Ama Julia Domna bir aytaşına, Julia Moesa ise güneşte ezilmiş kükürte benziyordu.

Her ikisinin de bakire olup olmadığına gelince, bu konuda doğrusu elimi ateşe sokmazdım; bunu onların erkeklerine, yani Aytaşının durumunu Septimus Severus'a, Kükürt'ünkini de Julius Barbakus Mercurius'a sormak gerekir.³

Coğrafi açıdan, Roma İmparatorluğu diye adlandırmak lütfunda bulunulan şeyin çevresinde her zaman bir barbarlık şaçağı veya kenar kuşağı vardı; ve Roma'nın imparatorluğunun içine, tarihsel olarak barbarlık kavramını icat etmiş olan Yunanelini de koymak gerekir. Bu açıdan biz, Batılı insanlar, bu şaşkın ananın anasına layık çocuklarıyız; çünkü bize göre uygar insanlar sadece biziz, bütün geri ka-

lanlarsa –ki bu bizim evrensel cehaletimizin tam ölçüsünü veriyor– barbarlıkla özdeşleşiyor.

Fakat belirtmek gerekiyor ki, Roma ve Yunan âlemlerinin hemen ölmemelerini, kör bir hayvanlaşmanın içinde boğulup gitmemelerini sağlayan bütün fikirler işte bu barbar kıyı kuşağından gelmiştir; Doğu ise hastalık ve rahatsızlıklarını aşlamak bir yana, Gelenek’le teması sürdürmelerine de olanak vermiştir. İlkeler bulunmaz, icat da edilmez; korunur ve aktarılır; dünyada hem organizmadan ayrı hem de onun içinde erimiş evrensel bir ilke kavramını korumak kadar zor pek az işlem vardır.

Bütün bunları, metafizik açıdan Doğu’nun her zaman rahatlatıcı, güven verici bir kaynama içinde bulunmuş olduğunu; durumun yalnız ve ancak onunla bozulup çürüdüğü ve yıkanan kumaş orada vahim biçimde çektiği gün dünyanın da daralacağını, bütün şeylerin mahvoluşlarına iyice yaklaşmış olacağını belirtmek için söylüyoruz. O gün bana hiç de uzak görünmüyor.

Julia Domna ile Julia Moesa işte bu metafizik barbarlığın; kanda bile Tanrı’nın adını bulmağa çalışan bu taşkın cinselliğin ortasında dünyaya geldiler. Benim ancak bir mumya biçimi altında görebildiğim bir baba katilinin, Bassianus’un ritüel sperminden doğdular.

Bu baba katili kamışını –başlangıçta krallık bile değil de bir rahipler loncası olan– sıkıştırılmış Emesa krallığının içine dikti ve bütün bunlar: krallık, rahipler kurumu, rahipler ve en başta rahip-kral, hepsi kendilerine o soluk zeytin renkli maddenin şırınga edildiğine, altından yapılmış olduklarına ve soylarının dosdoğru güneşten indiğine yemin ederler.